

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.486 van 30 september 1997
in de zaak A. 35.955/XII-38.**

In zake : Harry WILLEKENS,
wonende te 68165 MANNHEIM (DUITSLAND),
Elisabethstrasse 11

tegen :

de Universitaire Instelling Antwerpen
(U.I.A.),
gevestigd te ANTWERPEN,
Universiteitsplein 1.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Harry WILLEKENS op 16 april 1987 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van : "de beslissing van de raad van beheer van de U.I.A., waarbij de vacature voor een voltijds mandaat van vastbenoemd wetenschappelijk personeelslid met bijzondere belangstelling voor personen- en familierecht in het departement rechten gesloten wordt zonder benoeming en derhalve de kandidatuur van verzoeker, enige kandidaat, wordt afgewezen";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN der GUCHT;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN der VEKEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat Chr. COEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN der GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 24 september 1986 verklaart de raad van beheer van de Universitaire Instelling Antwerpen (U.I.A.) een voltijds mandaat van vastbenoemd wetenschappelijk personeelslid in het departement rechten vacant. In aanmerking komen de kandidaten die doctor in de rechten zijn, twee mandaten van assistent hebben voleindigd of vier jaar wetenschappelijke anciënniteit hebben en bijzondere belangstelling voor personen- en familierecht betonen.

1.2. Verzoeker is de enige kandidaat.

1.3. Op 18 december 1986 stemt het comité van beoordelaren van het departement rechten over de vraag of de enige kandidaat, verzoeker, zal worden voorgedragen als kandidaat voor benoeming. Op die vraag wordt met 8 stemmen voor, 10 stemmen tegen en 2 onthoudingen ontkennend geantwoord.

Dienvolgens stelt het comité voor de vacature af te sluiten zonder benoeming.

De motivering van de beslissing luidt als volgt : "Ofschoon de heer H. WILLEKENS, enige kandidaat, met grootste onderscheiding promoveerde op een proefschrift in het vakgebied van het personen- en familierecht, wordt hij niet voor benoeming voorgedragen. Zijn interdisciplinaire aanpak van rechtsvragen geniet grote waardering, maar gelet op deze benaderingsmethode, en, daarmee in samenhang beschouwd, op de twijfel van meerdere leden of H. WILLEKENS op een vlotte en harmonische wijze in het departement kan worden ingeschakeld, wordt een vaste benoeming van deze kandidaat niet opportuun geoordeeld".

1.4. Op 22 december 1986 bespreekt de departementsraad rechten de kandidatuur van verzoeker.

Met 14 stemmen voor, 12 stemmen tegen en 5 onthoudingen beslist hij de vergadering te schorsen om het comité van beoordelaren de gelegenheid te geven "de motivering aan te passen c.q. nader te preciseren".

Na de schorsing deelt de voorzitter mee dat het comité van beoordelaren besloten heeft de motivering van het voorstel als volgt aan te passen : "Ofschoon de heer H. WILLEKENS, enige kandidaat, met grootste onderscheiding promoveerde op een proefschrift in het vakgebied van het personen- en familierecht, wordt hij niet voor benoeming voorgedragen. Zijn interdisciplinaire aanpak van rechtsvragen geniet grote waardering; maar gelet op de twijfel van de meerderheid van de leden of H. WILLEKENS op een vlotte en harmonische wijze in het

departement kan worden ingeschakeld, wordt een vaste benoeming van deze kandidaat niet opportuun geoordeeld".

De raad wijst een vraag tot heroverweging van het voorstel van het comité van beoordelaren, uitgaande van het tijdelijk wetenschappelijk personeel, af, met 12 stemmen voor, 15 tegen en 3 onthoudingen. Dan besluit hij, met 14 stemmen voor, 12 stemmen tegen en 4 onthoudingen, het benoemingsvoorstel van het comité van beoordelaren goed te keuren en, eenparig de motivering van dat benoemingsvoorstel over te nemen.

1.5. Op 18 februari 1987 leggen de rector en de vice-rector de raad van beheer het door de departementsraad aanvaarde voorstel van het comité van beoordelaren voor, met het voorstel de vacature te sluiten zonder benoeming, omdat er geen redenen aanwezig zijn om het voorstel van het comité niet bij te vallen.

1.6. Op dezelfde dag besluit de raad van beheer, met 13 stemmen voor, 2 stemmen tegen en 2 onthoudingen, de vacature te sluiten zonder benoeming. Verwezen wordt naar het voorstel van de rector en de vice-rector.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat in haar laatste memorie de verwerende partij opwerpt dat het beroep onontvankelijk is geworden bij gebrek aan actueel belang van verzoeker;

2.1.1. Overwegende dat de hoofdreden waarom dat volgens haar zo is, het feit is dat verzoeker "kort na de bestreden beslissing" werd benoemd als universitair docent, eerst aan de Universiteit te Maastricht, daarna aan de Katholieke Universiteit Brabant te Tilburg;

2.1.2. Overwegende dat, hij mag dan "kort na de bestreden beslissing", die van 18 februari 1987 dateert, elders benoemd zijn, verzoeker zijn belangstelling voor de zaak toch in stand heeft gehouden; dat hij immers, na ontvangst van het voor hem gunstige Auditoraatsverslag, in december 1994 de Raad van State van zijn adresverandering op de hoogte heeft gebracht; dat die blijvende belangstelling ook te begrijpen valt; dat, immers, het voor het verdere verloop van zijn academische carrière niet onbelangrijk kan zijn, bij een gerechtelijke uitspraak vastgesteld te horen worden dat, zo hij werd geweerd voor een eerste assistentschap aan de U.I.A., zulks onrechtmatig is gebeurd;

Overwegende bovendien dat de exceptie van de verwerende partij alleen dan onweerlegbaar gegrond zou zijn wanneer van verzoeker verwacht had mogen worden dat hij in afwachting van een uitspraak in zijn zaak naar geen andere betrekking dan de door hem blijkens zijn beroep geambieerde uitkeek; dat, mede gelet op het niet-schorsend effect van zijn annulatieberoep, zulk een offer voor het behoud van zijn belang vanzelfsprekend niet verlangd kon worden;

2.1.3. Overwegende dat, om aan verzoeker het vereiste actueel belang te ontzeggen, de verwerende partij er in bijkomende orde op wijst dat in het universiteitsdecreet van 12 juni 1991 de graad van eerst-aanwezend assistent niet meer bestaat;

Overwegende dat dit argument moet worden afgewezen om de reden die onder 2.1.2. is verwoord met betrekking tot het belang van een uitspraak ten gronde in zijn zaak voor het verdere verloop van verzoekers academische carrière;

2.2. Overwegende dat de exceptie wordt afgewezen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als eerste annulatiemiddel aanvoert dat de bestreden beslissing geen geoorloofd motief heeft; dat hij in hoofddorde betoogt dat voor een vaste benoeming van wetenschappelijk medewerker enkel rekening mag worden gehouden met de wetenschappelijke verdiensten van de kandidaat en dat in de motivering van het comité van beoordelaars, die geacht moet worden de motivering te zijn van de bestreden uiteindelijke beslissing zijn kandidatuur wordt afgewezen om redenen vreemd aan zijn wetenschappelijk dossier dat hij in subsidiaire orde betoogt dat ook indien andere criteria dan de wetenschappelijke kwaliteiten in aanmerking mogen worden genomen, te dezen geen argumenten zijn aangevoerd of aangevoerd konden worden, die de beslissing een wetenschappelijk geschikt geacht kandidaat niet te benoemen, kunnen ondersteunen;

3.1.1. Overwegende dat buiten betwisting staat dat de bestreden beslissing van de raad van beheer steunt op de motivering van het comité van beoordelaars, overgenomen eerst door de departementsraad, daarna door de rector en de vice-rector; dat de raad van beheer trouwens verwijst naar het voorstel van beide laatstgenoemden;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker niet gevolgd kan worden in zijn betoog in hoofddorde; dat het wel zo is dat wie zich niet op wetenschappelijke verdiensten kan beroepen, onmogelijk in een wetenschappelijke functie benoemd kan worden; dat omgekeerd echter het denkbaar is dat wie wel zodanige verdiensten bezit, toch niet wordt benoemd omdat hij aan andere geschiktheidsvereisten niet voldoet; dat, immers, wat de overheid voor welk ander ambt dan ook kan doen gelden, zij ook kan doen gelden voor een wetenschappelijk ambt, te weten dat men er geschikt voor moet zijn; dat alzo de overheid rechtmatig

van oordeel kan zijn dat wetenschappelijke kwaliteit daarvoor wel de onmisbare, maar niet de enige voorwaarde is; dat wanneer verzoeker ter ondersteuning van zijn stelling verwijst naar 's Raads arrest nr. 18.460, DECLERCQ, van 4 oktober 1977, dat een toepassingsgeval behandelt van het koninklijk besluit van 31 oktober 1953 tot vaststelling van het statuut van onder meer het wetenschappelijk personeel bij de Rijksuniversiteiten, hij voorbijgaat aan de taakomschrijving die artikel 6 van dat besluit voor de assistenten geeft en waar men kan lezen dat zij "worden toegevoegd ... aan de titulaires van cursussen om hen bij te staan in hun onderwijs, in hun laboratorium- en seminariewerk"; dat termen als "bijstaan" en "onderwijs" de gedachte aan andere hoedanigheden dan wetenschappelijke kwaliteit oproepen, zodat het niet onredelijk voorkomt dat de overheid bij het toewijzen van een assistentbetrekking ook op zodanige andere hoedanigheden acht slaat;

Overwegende dat in de onderhavige zaak de verwerende partij dan ook niet zonder grond belang kon hechten aan de vraag of verzoeker "op een vlotte en harmonische wijze in het departement kan worden ingeschakeld";

3.1.3. Overwegende echter dat de verwerende partij voormelde vraag op een al te vage wijze in haar beoordeling heeft betrokken;

Overwegende dat op de vergadering van 22 december 1996 van de departementsraad het tijdelijk wetenschappelijk personeel pertinente opmerkingen heeft gemaakt over de vraag wat met de van verzoeker verlangde "harmonische integratie" wordt bedoeld :

"Volgens deze geleding kan het daarbij niet gaan om een 'wetenschappelijke integratie', want dit zou in strijd zijn met de 'academische ethos'; wetenschappelijk werk veronderstelt immers een voortdurende

wederzijdse kritiek. Volgens het tijdelijk W.P. kan het comité van beoordelaren met 'harmonische integratie' evenmin hebben bedoeld dat de kandidaat, door zijn wetenschappelijke activiteiten, zich niet zou kunnen integreren, want dit wordt tegengesproken door zijn interdisciplinaire aanpak van rechtsvragen, evenals door het feit dat hij heeft meegewerkt aan door het departement georganiseerde themacolleges en dat hij samen met anderen wetenschappelijke bijdragen heeft gepubliceerd. Voorts vindt het tijdelijk W.P. dat, wegens het pluralistisch karakter van de UIA, een 'harmonische integratie' ook geen levensbeschouwelijke of politieke integratie kan betekenen. Ten slotte is deze geleding van oordeel dat, als met een 'harmonische integratie' een integratie op het menselijk vlak wordt bedoeld, aan dit vereiste slechts een minimale inhoud mag worden gegeven, namelijk dat er geen flagrante indicaties mogen zijn dat deze kandidaat de werking en de activiteiten van het departement zou tegenwerken. Volgens het tijdelijk W.P. zijn dergelijke indicaties niet terug te vinden in het verslag van het comité van beoordelaren; overigens is H. WILLEKENS gedurende zeven jaar als tijdelijk W.P.-lid aan het departement verbonden geweest.";

dat op deze opmerkingen geen enkele zinvolle reactie is gekomen vanwege de organen van de verwerende partij die erop konden reageren, ofwel door aan te tonen dat die opmerkingen niet zo pertinent waren als het er de schijn van had, ofwel door de vastgestelde behoefte aan "harmonische integratie" en de redenen waarom er twijfel bestond of verzoeker aan die behoefte zou voldoen nader te omschrijven;

Overwegende dat het middel gegrond is;

4. Overwegende dat het tweede middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden; dat het dus niet onderzocht hoeft te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 18 februari 1987 van de raad van beheer van de Universitaire Instelling Antwerpen (U.I.A.) waarbij de vacature voor een voltijds mandaat van vastbenoemd wetenschappelijk personeelslid met bijzondere belangstelling voor personen- en familierecht in het departement Rechten wordt gesloten zonder benoeming.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Universitaire Instelling Antwerpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig september 1900 zevenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.